

Cestou tramvají

PŘEDEHRA: H4 H4/Cis A2

H4 Fismi7 Gismi7 Cismi7

1. Cestou tramvají, kde se nic neděje – první zastávka – nastoupit, vystoupit – a já sedím u okna – a myslím na tebe...
Na co asi čekáš a na koho, kdo k tobě přistoupí bez ptaní a vezme tě okolo ramen – nakloní se, políbí a zašeptá: „miluju tě“.
A ty budeš věřit, že ví, co chce – že chce jenom tebe a bude vypadat odhodlaně a směle –
velkej šéf, co se nikdy ničeho nezalekne...
A naše dlouhý rozhovory se potom rozplynou,
Bude to vypadat, že si tak rozumím s každou jinou...
A čím víc slov tím hůř – ostatně všechny se změní ve vzduch...

MEZIHRA: H4 H4/Cis A2

2. Cestou tramvají, kde se nic neděje – druhá zastávka – nastoupit, vystoupit – a já pořád u okna – a myslím na tebe...
jestli se trápíš, duše tě bolí – poraněná od světa, sypaná solí, nevnímá okolí, chce si odpočnout a tvrdě zápolí...
V bedně s jedním zlatáčkem a falešným piánem, co pro tebe hrálo snad každý ráno – a ty jsi pomalu chytila jeho notu...
Pak struny ale praskaly – bylo jich trochu víc najednou až přestalo se úplně hrát. A naladit už se nechtělo, no, vždyť by to stejně dopadlo jako už tolikrát...

MEZIHRA: H4 H4/Cis A2

3. Cestou tramvají, kde se nic neděje, třetí zastávka, vystoupil jsem a vyklouzla naděje, kterou jsem doteď pevně držel v rukou.
Už je stejně čas jít spát – a co se musí, to se samo zejtra vyřeší!
Je čas bejt teď nad věcí a hlavně nic moc nevnímat.
Nepřipouštět věci k tělu, možná se to tak jenom zdá, že je to vážný – a přitom je to prelud, pak přijde kocovina a všechno se rychle, rychle ztratí!
Pak cestou tramvají, kde se nic neděje – stejný zastávky vezou mě zpátky a já stejně pořád u okna, stejně myslím na tebe, myslím na tebe...
A čím víc slov tím hůř – tak jsem je zahodil –
A zbyl mi jenom ten vzduch...

DOHRA: H4 H4/Cis A2